776. štev. V Ljubljani, petek dne 13. februarja 1914. Leto III.

Posamezna štev. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1·70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1·50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5·50 K, mesečno 1·90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna štev. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo:
Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: petit vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Kmečki strah.

Najbolj slaven med junaki
je gotovo policaj —
vlada kot Bog nad oblaki,
in posega v položaj.

Policija v vsakem mesti,
za moralo poskrbi,
ona dela red na cesti,
da se kaj ne pripeti.

V tistih časih iz Berlina,
prišlo sporočilo je,
da je iz kletk ušla zverina,
(ker odprto bilo je).

Sedem groznih živih levov,
(tako vest se ta glasi)
je ušlo iz svojih hlevov
in planilo med ljudi.

V hiše so ljudje bežali,
vseh polotil se je strah —
policaji le ostali,
so na praznih ulicah.

Da so res junaki pravi,
takrat pokazali so —
sedem levov po postavi —
hitro postreljali so.

Da je slava bolj velika,
poskrbeli so za to,
da prišla je v liste slika,
»sedem levov — vse mrtvo.«

Ko na Dunaju so brali,
iz Berlina te vesti:
z glavami so zmajevali,
jezno stiskali pesti.

Tam so postrelili hkrati,
sedem levov kar na mah,
pri nas pa ne zna ugnati
nihče en sam — kmečki strah.

Takrat tudi v naših krajih,
se je zgodil tak slučaj,
toda kakor v več slučajih,
manjkal naš je policaj.

Tam nekje iz zverinjaka,
razne so ušle zveri,
nikjer bilo ni junaka,
da nazaj jih zapodi.

Zdaj tako so vsi sodili,
da je v gozd prišla ta zver,
če ne bomo je vstrelili,
varno več ne bo nikjer.

Že poslati policijo,
so hoteli na gore,
da zatre menažerijo,
kjer »strahovi« se rode.

Takrat pa so na planini,
zasledili novo sled,
strah podoben ni zverini,
to je ropar črnogled.

On ušel je kje iz ječe,
in se skrival sred gozdov,
in dozdaj brez vse nesreče,
hodil h kmetom je na lov.

Ko so kmetje to spoznali,
mislili so si tako:
»Mi mu bomo pokazali,
kmalu v naših rokah bo.«

»Naj za roparja napravi,
se posebne vrste past,
in čez noč naj se nastavi,
ko prišel bo ropar — krast.«

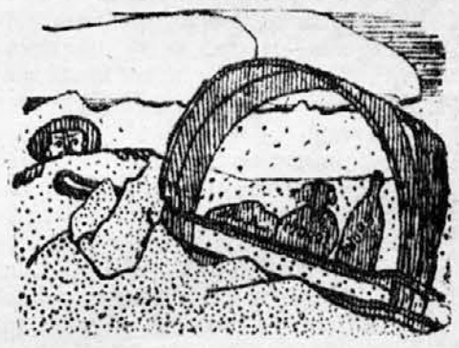

Res so tako past zložili
in nastavili lepo —
a za mejo so pazili,
kdaj da strah prilezel bo.

Več denarja v past so djali,
nekaj vina in mesa,
ker v tem času so spoznali,
kaj »strah kmečki« rad ima.

Ko so zjutraj se zbudili,
slišali so: ah, ah, ah...
koga v pasti so dobili?
Tukaj bil je »kmečki strah«.

To je bil naš stari znanec,
ki se je v to past ujel —
klerikalni naš poslanec...

— — — — — — — —

Kmet je pal'co v roke vzel...

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

(Dalje.)

Gitalan je pomislil. Jetnik je odgovarjal s tolikšno prostodušnostjo in samozavestjo, da se je oglasila v guvernerjevi duši temna, neopredeljena skrb.

»Dobro,« je dejal. »Ali hočete zdaj povedati, kaj je stalo v pismu?«

»Z veseljem, gospod de Gitalan,« je dejal Pardajan pokojno. »Toda bolje bi bilo, da vam povem to brez prič... Verjemite mi...«

Guverner je naglo pogledal jetnika in njegova bojazen se je pomnožila. Toda povzel je s prejšnjo strogostjo:

»Zahtevam, da odgovorite takoj!«

»Pa naj bo, gospod! Vedite torej, da sem pisal oni osebi to le: Nekega večera — ni še dolgo od tega — sem bil v neki pariški gostilni...«

»V gostilni!« je dejal Gitalan zamoklo.

»V gostilni, ki se nahaja v ulici Sen - Deni...«

»Tiho!« je vzkliknil guverner in prebledel.

»In kamor hodijo pit pesniki... in drugi ljudje...« je nadaljeval Pardajan, ki je zdaj povzdignil svoj glas.

Gitalan je bil bled kakor zid.

»Jetnik,« ga je prekinil z drhtečim glasom, »ali mi lahko zatrdite, da je vaše pismo dovolj važno, da govoriva o njem na samem?«

»Državna tajnost je,« je odgovoril vitez resnobno.

»Ako je tako, potem bo v resnici bolje, da se pomeniva brez prič.«

Obrnil se je in mahnil z roko.

Vojaki in ječarji so zapustili celico nemudoma. Gitalan je šel za njimi na hodnik.

»Dalje, še dalje!« jim je dejal.

»Ali,« je menil eden izmed ječarjev, »gospod guverner, kaj bo, če ima ta človek slabe namene?«

»Oh, nobene nevarnosti ni!« je odgovoril Gitalan vročično. »Sicer pa — državna tajnost je državna tajnost! Prvega, ki se približa tem vratom, ukažem vreči v podzemeljsko ječo!...«

Stražniki so se umaknili z največjo naglico.

Gitalan se je vrnil v temnico, zaprl vrata v svrho večje previdnosti in stopil brzo k Pardajanu. Trepetal je po vseh udih. Hotel je izpregovoriti, a ni mogel izdaviti glasu.

»Gospod,« je rekel vitez, »mislim, da vas ne presenetim preveč, ako vam povem, komu je namenjeno moje pismo...«

»Tiše! Tiše!« je zaprosil Gitalan.

»Kralju francoskemu!« je končal Pardajan.

»Kralju!...« je zamrmral guverner in se zrušil na stolec.

»In zdaj, ako želite videti, kaj sem pisal njegovemu Veličanstvu, vam lahko dam prepis, ki sem ga pripravil za vas. Čitajte!«

Izvlekel je iz nedrij papir, ki ga je bil prepisal prejšnji dan in ga pomolil guvernerju.

Ta ga je pograbil z vsemi znamenji silnega strahu. Končno se mu ga je vendar posrečilo razviti. Prečital ga je, preletel ga z enim samim pogledom in zaječal od groze.

Na papirju pa je stalo to le:

»Njegovo Veličanstvo naj ve, da snujejo zaroto zoper njegovo življenje. Gospodje Giški, Danvil, Kosen, Sent-Foa in Gitalan, guverner Bastilje, so se zarotili, da ubijejo kraja in posade na njegovo mesto gospoda vojvodo Giškega. Njegovo Veličanstvo se lahko prepriča o zaroti, ako ukaže natezati meniha Tiboja ali pa gospoda de Gitalana, enega izmed najgorečnejših. Zadnje zborovanje zarotnikov se je vršilo pri Vedeževalki, v ulici Sen - Deni!«

Napol onesveščen je omahnil nazaj; padel bi bil, da ga ni prestregel Pardajan.

»Pogum, smrt božja!« mu je šepnil vitez.

Hkrati je stisnil odločno guvernerjevo roko.

»Pogum?« je vprašal nesrečni guverner.

»Eh, kaj pak! Ako vam ostane še možnost, ena sama možnost rešitve, jo zapravite, če se boste onesveščali po babje, na mesto, da dvignete glavo...«

»Podla duša!« je zarohnel Gitalan, ki mu je pohajala moralna sila. »Najprej si me pogubil, a zdaj me še psuješ s svojimi posmehom. No, za to ceno si hočeš kupiti svobodo... le počakaj...«

»Gospod,« ga je prekinil Pardajan s svečanim glasom, »pazite, kaj porečete in kaj storite. Ne obtožujte me. Nedolžen človek sem, ki so ga pahnili po krivem za vse življenje v ta strašni grob. Prost hočem biti, da, za vsako ceno! Toda lahko vas otmem...«

»Vi! Vi da bi me otели! In kako neki?... Ne, ne!« je zastokal, lomeč si roke, »zdaj ni več upanja! Za par trenotkov izve kralj strašno resnico... pridejo me aretirat...«

»Eh!« je vzkliknil Pardajan in stresel Gitalanovo roko, »kdo pa pravi, da bo kralj obveščen že za par trenotkov!...«

»Vaše pismo!...«

»Dobi ga šele nocoj. Moj prijatelj mu ga ponese drevi ob osmih, ali slišite? Potem takem imava dovolj časa...«

»Bežati?... Kam naj pobegnem?... Saj me dohite!...«

»Ne, ne bežite! Ukrenite samo, da vaše pismo ne pride v kraljeve roke!«

»Pa kaj naj storim?«

»Sam[illegible] eden je človek, ki more ustavi[illegible]o na njegovi poti; to sem jaz. Pustite me odtod: preden mine ura, sem pri svojem prijatelju, vzamem pismo in ga sežgem.«

Gitalan je pogledal Pardajana z očmi, ugašajočimi v blazni grozi. Jeknil je:

»In kdo mi jamči, da storite to?«

»Gospod!« je vzkliknil vitez, »poglejte me. Kolnem se vam pri svoji glavi, da kralj ne dobi ovadbe, ako me izpustite. Naj me ubije strela na mestu, če ne govorim resnice!... In zdaj poslušajte: To je zadnja rešitve pot, ki se vam nudi. Ne rečem, vam ničesar več: ako me vi ne izpustite, me izpusti kralj, ki mu otmem življenje! Kaj pa tvegam? Kvečjemu to, da ostanem par dni dalje v zaporu... Vi pa, ako me ne izpustite, ste mrtev človek... Z Bogom, gospod.«

To rekši se je umaknil Pardajan v kot svoje celice.

Gitalan je ždel par minut ves poražen na svojem stolu; na obrazu se mu je poznal neverjeten napor, da bi zbral svoje zmedene misli. Udarec ki ga je zadel, je bil v resnici strašen: videl se je obsojenega na smrt — in na kakšno smrt! Kako strašne muke bo moral pretrpeti, preden se zaziblje na vrvi, na Monfokonu!

S čudno bistroumnostjo, ki jo zadobi človek v trenotkih najhujšega strahu, se je spomnil raznovrstnih muk, ki jih je bil gledal v svojem poslovanju kot upravitelj velike kraljevske ječe.

(Dalje.)

Opomba: Ostale slovenske liste, prosimo, da navedena konkretna dejstva ponatisnejo, da bo slovenska javnost o teh razmerah temeljito informirana. V. M.

Štajersko.

Deželno posojilo. Kot smo že včeraj poročali, je deželno posojilo perfektno. V svoji zadnji seji je sklenil odbor vsprejeti pogoje za najetje 10,000.000 posojila z »Štajersko ekskomptno banko« in filijalko »Unionbanke« v Gradcu. Obrestna mera tega posojila znaša 4.5%. Za povrnitev je določenih 65 let. Prevzelo se je posojilo za 92.25% kurzne vrednosti. »Tagespost« poroča, da ste bili obe banki napram deželi zelo kulantni v vsakem oziru. Deset miljonov pa koncem konca tudi niso mačje solze. In če pomislimo, da ima konečno dežela okrog 65 milijonov dolga, si tudi lahko predstavljamo, v kolikšno pomoč bo to — novo posojilo. Ena luknja se maši z drugo — ki je potem še večja... In kaj bo konec vsega tega? Pač nič druzega kot — finančna kriza dežele, če ne še kaj hujšega. In tega se bojimo...

Maribor. (Popravek.) Tiskarski škrat prevrača povsod svoje kozolce. V številki našega lista z dne 10. t. m. se mu je posebno mudilo. V notici »Maribor. (O mestnem pokopališču.) 40 vrsta od zgoraj, moralo bi se pravilno glasiti: «...določi za leto 1954 z 31. marcem« in ne: »...določi za leto 1914 z 31. marcem.« Zdi se nam, da tiskarski škrat ni več ne ve, koliko je 14+40 —ali pa noče vedeti...

»Heimstatt« in nje delo. Še pred komaj enim letom smo imeli priliko, mimogrede omeniti delo društva »Heimstatt«. Takrat smo dejali, da za enkrat »Heimstatt« še ni toli nevarna, da ji pa bo v kratkem posvetiti isto pozornost kot raznarodovalno-napadalni »Südmarki«. »Südmarko« je priseljevanje v Št. Ilj v Slov. Goricah vellalo že debele stotisoče. Ker ni imela pravega uspeha s priseljevanjem, je to delo opustila. Nemški, ali bolje slovenski renegatje, pa so si omislili društvo Heimstatt, ki ima izključno namen, priseljevati tujerodce, rajhovce. »Heimstatt« pa je tudi orodje par neznačajnih špekulantov. Ti so si ustanovili »Heimstatt« banko, ki naj pokupuje sloven. posestva. To delo vrši prav uspešno. Baš minoli mesec je nakupila dvoje posestev v obsegu 65 oralov zemlje! To so številke, s kojimi treba računati. Isti mesec je »Heimstatt« ustanovil podružnico v Ljubljani. Slovenskim klerikalcem, ki vladajo danes na Kranjskem — je to gotovo lep dokument narodne zavednosti. Kdor ne verjame, naj vpraša obergenerala dr. Šusteršiča (Schusterschitz.)... »Heimstatt«-banki je znova pristopilo 21 deležnikov s 54 deleži... Ponemčevalna poplava krog nas narašča. In mi? Strnimo se krog družbe Sv. Cirila in Metoda! Vsak dar njej, je odgovor slovenskim narodnim izdajicam, kajti le ti, po večini, podpirajo »Südmarko« in »Heimstatt«. Imamo pa še eno obrambno organizacijo, in to je naš »Branibor«. Spomnimo se i njega, da bo naša obramba čim splošnejša in tim uspešnejša. Zavedajmo se nevarnosti!

»Kočevarji« v Mariboru. Prismode je najti povsod. Bog pomagaj, če naši kočevarji niso izvzeti. Tudi v tujini se čutijo ti privandranci kot posebna rasa, pa magar, da so med samimi Nemci. Kaj čudno, če se je v slovenskem Mariboru istotako zbralo par umetno tja postavljenih krošnjarjev iz Kočevja. Pomota usode je, če najdemo med temi tudi par — državnih uradnikov, načelu jim celo — mariborskega prvega državnega pravdnika. Vemo, da se človek v ožjem krogu svojih sorojakov počuti najbolje. Vprašanje pa je, li je udeležba v takih društvih na tako narodnostno izpostavljenih točkah kot je Maribor, umestna. Doslej imamo vtis, da je mariborski g. prvi državni pravdnik ne le ljubeznjiv družabnik, marveč tudi toleranten državni uradnik. Vprašanje pa je, koliko časa bo klub »Kočevarjev« ostal v Mariboru v zgolj družabnih mejah? Uverjeni smo, da ne dolgo in da bo kmalu kot vsa druga društva postal v Mariboru le pangermansko prvovrstno bojno orožje. Kaj tacega trpeti, seveda ne smemo in zato se nam zdi umestno, prav resno svetovati gospodu prvemu drž. pravdniku, da naj nam ne da prilike, imenovati ga v bodoče v istem hipu, kot klub »Kočevarjev«. Poznamo predobro člane tega kluba in za to tudi vemo, kaj imamo od njega pričakovati. Ali pa hoče morda g. prvi državni pravdnik izgubiti naše simpatije?

Maribor. (Nov šport.) Pod pokroviteljstvom kneza Otona Windischgrätza, se je ustanovilo tu novo športno podjetje, ozir. društvo, takozvani »concours-hippique«. Maribor je oddaljen od Trsta in Dunaja po pet ur, od Celovca 4 in od Budimpešte 7 ur. Concours se bo najbrže vršil vselej hkratu z dirkami. Dotacije so visoke: mednarodno tekmovalno skakanje 5000 K, tuzemski skakalci 500 K in častna darila, skok za damske jezdece ozir. jahalke s častnimi darili, odškodovalno skakanje (Trostspringen) 1000 kron, dirka (voz) z zaprekami z častnimi darili. Pričakujejo mnogo udeležbe tudi iz inozemstva. Tehnični vodja odbora je c. kr. nadporočnik Haas in predsednik vit. Roßmanit.

Zabukovje pri Sevnici. (Zmrznil.) Pred dnevi je našel župan Jože Božič v snegu ob poti, zmrzlega 31-letnega posestnikovega sina Ivana Spana iz Gorice. Span je bil zelo slab in bolehen človek. Spotoma se je bil najbrže utrudil in omagal.

Slov. Bistrica. (Smrt.) Tu je umrl župnik Fran Petan. Bil je star 85 let in zelo priljubljen. Pogreba se je udeležila velikanska množica ljudi vseh krajev in slojev. N. v m. p.!

Selovec pri Spod. Dravogradu. (Zastrupila se je.) Dne 3. t. m. se je zastrupila dekla Jeromel. Sumijo, da je vzela fosfor. Vzrok je bila baje — nesrečna ljubezen.

Račje pri Mariboru. (»Schulverein«.) V soboto dne 14. t. m. ima tukajšnja podružnica Schulvereina svojo pustno veselico. Pomislite — v Račjem! Za slovenske klerikalce je to zelo priporočljivo, zlasti še, če pomislimo da živi v neposredni bližini razkosevalec slov. kmetskih posestev, poslanec S. L. S. Pišek! Hic Rhodus...

Št. Nikolaj pri Sl. Gradcu. (Nenadna smrt dvojčkov.) Delavec Rovereto in delavka Polančič živita v skupnem gospodarstvu. Posledica so bili dvojčki. Pred dnevi sta dvojčka nenadoma umrla. Vrše se preiskave.

Slov. Bistrica. (Igra.) Ponovno opozarjamo na burko »Veharjevo letovišče«, ki jo uprizore dne 15. t. m. slovenski mariborski gimnazijci v korist tamošnji dijaški kuhinji.

Zverjad. Dejali smo, da se je zopet raznesla vest, da so ustrelili zverjad. Natančnejših poročil — pa ni. Nasprotno, v Št. Pavlu pravijo, da je to mistifikacija.

Ptuj. (Ornigov šnops.) Zakonska Rojko sta se udala pijači. Pred par večeri sta se skregala doma, ko sta sedela pri pol litru šnopsa. Prišel je tudi Rojkove polbrat in nastal je pretep. Rojkova žena in nje polbrat sta se navalila na pijanega Rojka in ga nevarno pobila.

Rogaška Slatina. (Častni član.) Filialka v. kr. kmetijske družbe za Štajersko, je imenovala svojim častnim članom ravnatelja družbe gosp. Ant. Stieglerja.

Maribor. (Razno.) Mariborski »Aushilfskassenverein« praznuje 50-letnico svojega obstanka. — Mariborsko gimnazijsko podporno društvo je štelo v preteklem letu enega častnega, 60 rednih in 261 podpornih članov. Prejemki so znašali 3511 kron 28 vin. Knezoškof dr. Napotnik je daroval 1000 K. Izdatkov je bilo 1318 K 91 vin. Društvenega premoženja je 12.792 K 37 vin. Načeluje društvu ravnatelj dr. Tominšek.

Goriško.

Gorica. Eno glavnih načel klerikalne politike je gotovo hinavščina. Kako znajo ti ljudje zavijati, je naravnost ne samo smešno ampak celo odurno. Vsak pošten Slovenec ve, da so klerikalci s svojim strankarstvom zakrivili celo vrsto narodnih pregreh in uničili vsako resno narodno delo. Njim je samo do lastne koristi in lastne slave. Da pri tem trpi celokupni narod, za to se oni niti ne zmenijo. Poleg vseh blamaž, ki so jih klerikalci zadnje čase morali doživeti, pa pride na dan zopet njihova hinavščina, s katero se hočejo oprati pred našim ljudstvom. V predzadnjem »Slovencu« namreč čitamo: »Kar se naših nasprotnikov tiče, kolikor jih je še kaj v dobri veri, pa samo to: če še zdaj na tem kričečem zgledu (misli na zadnjo klerikalno laž in blamažo glede Ebnerjeve šolske knjige na Koroškem) ne uvidijo, kako more našemu malemu, od vseh strani stiskanemu narodu škodovati slepa strankarska strast, potem ne bodo nikoli uvideli.« Sedaj pa pomislite! Svojo lastno krivdo hočejo zvaliti na svoje nasprotnike, katerim očitajo — samo po sebi je itak res — strankarsko strast »sebe pa ne vidijo. Ali je to po Kristusovem zgledu? Kdo je bolj strankarski nego klerikalci! In za temi ljudmi hodi uredništvo »Novega časa«? Pač žalostno za naše razmere!

Goriški dopisnik tržaškega »Piccola« ni noben mazinijanec, ampak neka laška učiteljica, ki pač ne razume slovenskega jezika. Pomoto v dotičnem poročilu glede tolerančne hiše v Tolminu je zakrivil neki tukajšnji laški žurnalist, ki tudi ne razume Slovenščine. Toliko v pojasnilo na to in ono stran!

Pevma nad Gorico. Od nas pa menda še ni bilo nikdar glasu v kakem časopisu!? Niti »Novi čas« se ne zmeni za nas, dasiravno je tukaj vse polno klerikalnih backov. Smo sicer dobri Slovenci že od narave, le škoda, da smo v narodnem oziru tako zapuščeni. Pri nas ni nobenih veselic in nobenih zabav. To gotovo ugaja našemu preč. duhovnemu pastirju, katerega se je tudi polastila naša narodna lenoba. Drugod delajo duhovniki vsaj zgago, pri nas pa še tega ne. Pa čemu neki? Saj se tudi brez tega dobro živi. Kaj ljudstvo in njegove potrebe! Mirno življenje in polna mera — to vse v nebesa pamaga.

Gradiška. Nemška kultura. Predsnočnjim so se stepli v neki gostilni nemški delavci, ki so zaposleni pri zgradbi nove učiteljske pripravnice. Orožništvo je aretiralo vse, med temi tudi enega ranjenca, in zaplenilo njihovo orožje.

»Piccolo« je bil v sredo zaplenjen radi članka, ki se protivi avstrijski notranji politiki glede narodnih pravic. Kar hočejo Lahi za sebe, ne puste drugim!

Laški klerikalci nameravajo v kratkem ustanoviti svoj dnevnik, ki bo izhajal v Trstu. (In ne tednik, kakor je poročal pomotoma predvčerajšni »Dan«!) Laški klerikalci na Tržaškem so že večkrat poskusili svojo srečo s časopisjem, pa jim je še vselej spodletelo. Njihova stranka je prešibka, da bi mogla uspešno kljubovati močni liberalni stranki, ki ima pristaše povsod, kjerkoli je kakšno laško gnezdo. Dosedanja »L' unione«, ki izhaja samo enkrat na teden, je tako slabo urejevana, da je niti največji klerikalni fanatiki nočejo čitati. Novi dnevnik bo pisan seveda v avstrijsko-klerikalnem duhu in kakor čujemo, tudi nam ne bo prizanašal. Vodili ga bodo nacionalni duhovniki, ki so že večkrat javno pokazali svojo krščansko ljubezen do Slovencev in Hrvatov.

Iz Sežane. V soboto, dne 14. t. m. priredi sežanska mladina plesni venček v prid »Sokola« in glasbenega društva, v hotelu pri »treh kronah« v Sežani. Cenjene ljubitelje plesa se opozarja na ta plesni venček, ki gotovo nadkrili vse dosedanje.

Dnevni pregled.

Sumljivi znaki. Dunajska »Die Zeit« objavlja iz vojaških krogov nekaj skrbi, ki tlačijo Dunaj. Rusija pomeni velik strah za Dunaj. In zato sedaj stikajo na Dunaju glave in se povprašujejo, kaj to pomeni, da utrjuje Rusija mejo na vseh koncih in krajih, da zvišuje normalno stanje vojaštva, zida železnice, naroča reflektorje, lažje patrone itd. Po čemu se na Dunaju boje — saj se vsaka država oborožuje. Resnično pa postajajo razmere med obema državama vedno bolj napete. Avstrija očita Rusiji, da agitira med gališkimi Rusi proti Avstriji, Rusija zopet očita Avstriji, da se v Avstriji javno in pod protektoratom vojaških činiteljev pripravlja poljski upor v Rusiji in da se v Avstriji organizujejo poljski prostovoljci. O tem smo pa že zadnjič pisali in smo videli, da je res.

Proti avtonomiji. Avstrijski vladni činitelji so mojstri. V večini avstrijskih dežela vodijo takšno politiko, oziroma puste, da se vodi takšna politika, da ljudstvu začenja presedati avtonomija in si želi absolutizma. Mesto deželnih odborov — komisarijate. Te dni so se hišni posestniki iz Brna obrnili na ministra notranjih zadev, da naj z ozirom na težke finančne razmere uvede v deželi absolutistično vladanje, kakor na Češkem. — Avstrijski vladni krogi si ne morejo očitati, da bi bili slabi politiki; tako znajo, da si pričenjajo ljudje sami želeti — absolutizma.

Značaj dogovorov v Petrogradu in Bukareštu. V Petrogradu so se vršili med balkanskimi državniki važni dogovori, ki so pa vsi neagresivnega značaja, temveč se je v teh dogovorih konstatiralo soglasje interesov Srbije, Rumunije in Grške na Balkanu. Pot Pašičeva in Venizelosova v Bukarešt pa pač ni imela drugega namena, kakor da se oba državnika spoznata z novo rumunsko vlado oziroma s posameznimi ministri in si izrecno garantirajo varovanje bukareškega miru. Med Rumunijo in Grško ni prišlo do formalne zveze, pač pa do trdnejšega zbližanja. Rumunija v zvezo ni hotela stopiti, ker si noče vezati rok, zato je pa kljub temu obljubila Grški, pomoč za slučaj, da bi katera država hotela seči po njenem ozemlju. Tajiti seveda se pa ne more, da bi Pašič in Venizelos ne bila poskušala pridobiti Rumunsko za novo balkansko zvezo. »Nov. Vremja« pišejo, da za to misel deluje rumunski minister notranjih zadev in da je ta njegova težnja v soglasju z današnjim političnim razpoloženjem v Rumuniji, toda kralj Karol je prepričan, da je uloga Rumunije, biti neodvisna država in misli, da se na ta način najbolje varuje mir na Balkanu. Seveda rumunski kralj Karol ne bo nikdar drugače mislil, ker se noče odtujiti trozvezi, ker Nemec in Hohenzoller ostane Nemec, četudi je vladar nenemškega naroda.

Pozor pred goljufi. »Dan« je opozoril a neko mažarsko tvrdko, ki hoče pri nas prodajati meso. K temu se nam poroča z Bleda: Naročila sem meso na isti način pri neki firmi F. Israel Hernicze, ki je inserirala v slovenskih listih, da pošlje 5 kg govejega mesa za 4 K. Dobila sem čez 10 dni po povzetju košek iz mladih debelih bilk, ki je bil težak 2 kg., mesa je bilo torej le 3 kg, zraven je bilo 5 kosti in sodilo se je, da je konjsko meso. Pisala sem tvrdki, naj mi povrne 3.40 K. — pa nisem nič dobila. Torej pozor pred takimi sleparijami.

Velika vojaška in civilna smuška tekma v Bohinju. Deželna zveza za tujski promet na Kranjskem priredi v nedeljo dne 15. t. m. interesantno smuško tekmo s sledečim sporedom: 1. vojaški patrulni tek, pri katerem tekmuje le moštvo 3. c. kr. kora; 2. Oficirska tekma, odprta le častnikom c. kr. 3. kora. Prijavnina 3 K. Pet častnih daril. 3. Tekma kranjskih in primorskih smučarjev, odprta le civilnim vozačem. Prijavnina 3 K. Tri častna darila. Tozadevne prijave se naj pismeno naznanjajo do 14. t. m. na Tourist - Office, Ljubljana. Ako ne bodo snežne razmere dopuščale to prireditev, bo tekma na poznejši čas preložena in se bo to pravočasno po časopisih objavilo.

Smrtna nesreča. Posestnik Jožef Draginc in Martin Hudoklin sta napravljala dne 6. t. m. v gozdu pri Radohi drva za Gorianyjevo žago. Ko sta žagala neko bukev, ki je ležala na kupu drv, je udaril gornji del bukvinega debla kvišku in je zadel

Draginca s tako močjo na glavo, da se je mož nezavesten zgrudil na tla. Draginca so morali prepeljati v bolnišnico Usmiljenih bratov v Kandiji, kjer je kmalu nato umrl.

Zmrznil je. Dne 5. t. m. zvečer je zmrznil pri akordantu Hugonu Slajoničarju v Črnomlju uslužbeni in v Severin na Hrvaškem pristojni 74-letni železniški delavec Štefan Colnar. Zmrznil je na železniški progi v »Mestni lozi«. Colnar, ki je bil precej vinjen, je hotel iti domov v Usarje; medpotjo pa je padel in je obležal. Njegovo truplo so našli dne 6. t. m.

Smrtna nesreča pri podiranju dreves. Preteklo soboto je pri podiranju dreves zadel debel bukov panj hlapca Antona Tonejca, ki je uslužben pri posestniku J. Frčaju v Višehnici pri Gorjah. Hlapec je zadobil tako težke notranje poškodbe, da je drugi dan nato umrl.

Nesrečna ljubezen. Te dni se je zastrupila na pokopališču v Libercu 23letna dekla Ema Elstnerjeva iz Dolenje Hrastave. Obupano dekle je poklicalo na pokopališče svojega ljubčka, ki jo je dobil že umirajočo, pri glavnem vhodu na pokopališču. Deklica je izvršila samomor iz nesrečne ljubezni.

Senzacionalen umor. V noči na 8. t. m. je sedela v neki gostilni v vasi Cetlice pri Karlovih Varih družba, ki je igrala karte. Med drugimi se je nahajal tudi 35letni rudar Rödig iz Cetlic, ki je izgubil več kron, ki jih je zopet priigral Benedikt Fladerer, pekovski mojster in lastnik dveh hiš v bližnji vasi Otavicah. Rödig je v pozni nočni uri videl, kako je Fladerer menjal stokronski bankovec in tu je v njem dozorel vražji sklep, da umori Fladererja in da prinese denar rodbini, ki je živela v veliki bedi in pomanjkanju. Zjutraj okrog štirih se je Rödig nenadoma izgubil iz gostilne in je šel na cesto, ki je peljala iz Cetlic v Otavice. Tam se je skril za neki topol in je čakal, da pride mimo pek Fladerer. Rödig se je preskrbel z močnim kolom in ko je prišel Fladerer po cesti, ga je udaril z njim dvakrat po glavi. Ko se je nesrečni mož zgrudil na tla, ga je Rödig oropal za devetdeset kron, pustil je mrtvega Fladererja in je odšel. Drugo jutro so našli ljudje truplo umorjenega Fladererja. Morilca so še isti dan aretirali. Rödig je jokaje priznal svoj zločin. Fladerer, ki je bil zelo priljubljen v tamošnjem kraju, je bil oženjen in oče več otrok.

Samomor vojaka. Te dni se je ustrelil pri Plznu vojak domobranskega polka, delavec Hegner. Hegner je izgubil pred enim letom svojo ženo in ostalo mu je šest otrok, za katere je pridno skrbel. V hiši, kjer je stanoval, se je nahajala tudi mlada žena nekega delavca, s katero je imel Hegner baje ljubavno razmerje. Odrasli Hegnerjevi otroci so očetu očitali to razmerje, kar si je Hegner tako vzel k srcu, da je odšel od doma in da je cel dan hodil okrog, na kar se je zvečer ustrelil.

Samomor profesorja. Te dni so našli na Dunaju profesorja Friderika Schneiderja v njegovem stanovanju nezavestnega. Zastrupil se je z veronalom. Prepeljali so ga takoj v bolnišnico, kjer pa je dne 10. t. m. umrl. Vzrok samomora je doslej še neznan.

Avtomobil je zgorel. Dne 10. t. m. je začel goreti na državni cesti v Möllersdorfu blizu Badna pri Dunaju neki avtomobil. Vsled ognja je eksplodiral bencin, vsled česar je bilo poškodovanih štirideset oseb, ki so stale okrog gorečega avtomobila. Petnajst oseb je zadobilo težke telesne poškodbe.

Osebni vlak povozil šolske učence. Osebni vlak, ki je odšel dne 10. t. m. zjutraj iz postaje Aranyos - Maros na Ogrskem je povozil neki voz, na katerem je sedelo več šolskih otrok iz bližnjega kraja. Trije otroci so bili na mestu mrtvi, šest otrok in kočijaž je bilo težko poškodovanih. Eden izmed otrok je še v zadnjem trenotku skočil iz voza in je ostal nepoškodovan.

Pobegli kaznjenec. Iz policijskega zapora v Sarajevu je dne 10. t. m. ponoči pobegnil kaznjenec Kalamut, ki je pred kratkim vlomil v Avstrijsko - bosansko banko v Sarajevu in ki so ga aretirali v kleti imenovane banke. Kalamut je vlomilec po poklicu in ga doslej še niso dobili.

Aretirana morilca. Okrajni urad v Tuzli v Bosni je te dni aretiral 18-letnega Petrovičai n 17letnega Lazareviča, dva delavca, ki sta v začetku decembra preteklega leta umorila skupno nekega Omerja Mankiča in vrgla njegovo truplo prašičem.

Tigra je ušla iz svoje kletke. Kakor se iz Bruslja poroča, je dne 10. t. m. vsled nepazljivosti čuvaja menažerije iz cirkusa Hagenbeck, ki je že delj časa na velikem tržnem trgu v Bruslju, ušla iz svoje kletke tigra, ki se je začela takoj izprehajati po trgu, kjer je bil ravno tržni dan. Med prodajalci in kupovalci je nastala seveda grozna panika in vse je bežalo, kamor je moglo. Na nekem cestnem oglu jo je mahnila tigra skozi odprta vrata v neko trafiko. Prodajalka se je nahajala v sosednji sobi in je prišla ven, ko je zaslišala ropot v prodajalni. Mislila je, da je prišel kdo kupovat smodke. Ko je zagledala kupovalca v krasni tigrovi koži, se je grozno prestrašila in je zaloputnila vrata za seboj. Medtem pa je že prišel čuvaj cirkusa in več stražnikov s samokresom v rokah. Slednjič jo je primahal še krotitelj, s katerim je šla žival radovoljno nazaj v kletko, na kar se je prestrašeno občinstvo oddahnilo od strahu, ki ga je prej užilo.

Avtomobilska nesreča. Ko se je peljal dne 11. t. m. nemški cesar Viljem med drugo in tretjo uro popoldne v svojem avtomobilu v Potsdam Wannsee, je zadel njegov stranski avtomobil, v katerem sta se je nahajala cesarjeva adjutanta pl. Paleška in grof Goltz, v neki privatni avtomobil. Oba avtomobila sta se precej poškodovala. Cesarjev spremljevalec Reimann je zadobil pri tem težke telesne poškodbe, dočim je bil šofer le lahko ranjen. Adjutanta sta ostala nepoškodovana.

Umor otroka. V Kijevu so te dni našli truplo nekega dečka, Peškova po imenu. Na sumu umora je bil oče Paškova in neki žid, ki je pri njem delal. Umorjeni deček je katoliškega veroizpovedovanja in je sin nekega državnega uradnika, ki ga je Paškov vzel za rejenca.

Srčna kap zadela nevesto pri poroki. Ko se je dne 10. t. m. vršila v neki cerkvi v Würzburgu poroka dekle Himmelstein s štukaterjem Spätom, je prišla prejšnja Spätova ljubica v cerkev in je grozno opsovala nevesto. Ta je postala vsa bleda tako da so jo morali prepeljati domov. Še isto noč jo je zadel mrtvoud in uboga dekla je umrla.

Smrtna obsodba kaplana. Kaplan Schmidt iz Novega Jorka, ki je umoril svojo ljubico in ki je učinil še mnogo drugih zločinov, je obsojen na smrt. Smrtno obsodbo — potom električnega toka — bodo izvršili oni teden, ki se začne 23. marca.

Atentat na brzovlak. Ko se je predvčerajšnji brzovlak, ki vozi iz Velikega Varaždina v Budimpešto, približal postaji Püspok Ladany, je bila nanj nenadoma oddana salva strelov. Nekatere krogle so zadele lokomotivo in okna vagonov. Na srečo ni bil nihče poškodovan. O strelcih ni sledu.

Atentat z bombami. Dne 10. t. m. ponoči je v mestecu Mikuliczyu neki kmet Kapitanczuk vrgel več dinamitnih bomb proti hiši stavbnega podjetnika Stobla. Dve sta eksplodirali in demolirali del hiše, kjer ni na srečo nihče stanoval. Kapitanczuk je bil že pred leti zaradi nekega umora pred sodiščem, zdravniki so ga pa spoznali za blaznega.

Rodbinska tragedija. Delavec Krasansky iz Hamburga se je dne 10. t. m. spri tako silno s svojo soprogo, da se je ta iz strahu spustila po vrvi z okna in se pri tem smrtnonevarno poškodovala. Ko je bila žena v bolnišnici, je pa pobil Krasansky svoje tri otroke v starosti 4, 6 in 8 let s sekiro in se nato obesil.

Zaradi poneverbe obsojeni mornariški blagajnik. V Chathamu je bil te dni obsojen radi poneverbe drž. 14.000 funtov šterlingov mornariški blagajnik Lowry na tri leta prisilne delavnice.

Misterijozen umor in njega pojasnilo. Neko gospo Manningovo iz Novega Jorka je dne 9. t. m. neka neznana s pajčolanom prikrita ženska na cesti ustrelila. Ta misterijozen umor pa se je kmalu pojasnil. Mož umorjene žene, Charles Manning, je peljal mlado, lepo damo, 19-letno Herdmannovo, hčerko tamošnjega gostilničarja v bolnišnico. Dekle se je zastrupilo in leži na smrtni postelji. Izpovedala je, da je ona morilka gospe Manningove. Ona jo je zato ustrelila, ker se gospa Manningova ni hotela ločiti od svojega moža Manning pravi, da o vsem tem ničesar ne ve. Ker se je mož napravil tako neumnega, ga je policija brž aretirala.

Umor v San Remu. Kakor je »Dan« že poročal, je bil pred kratkim ustreljen med avtomobilno vožnjo v San Remu bogati trgovec Sigall iz Lipskega. Sedaj sta priznala zakonska Wolf-Longfield, da sta ustrelila Sigalla. Wolfova soproga je zelo lepa in iz ugledne nemške rodbine. Njen soprog, ki ima nenavadno oblast nad njo, jo je prisilil, da je pričela razmerje s Sigallom, kateremu je bila mlada žena zelo všeč. Med vožnjo v avtomobilu je ustrelila Wolfova soproga trgovca v hrbet, da bi ga oropala.

Ljubljana.

— **Življenjske razmere v Ljubljani.** Pred devetnajstimi leti je zadel Ljubljano potres, ki ga je več ali manj vsak čutil, pa ga tudi še danes čuti. Po tem potresu se je pa začela v Ljubljani draginja na stanovanjih in živilih, ki davi od leta do leta razen kapitalistov — vse sloje prebivalstva v Ljubljani in okoli Ljubljane, da jo čutijo kot drugič potres. Ta draginja ga nima para v Avstriji. Stanovanja podražujejo hišni posestniki leto za letom, vkljub temu, da nimajo povoda, živila — n. pr. meso in moka — imajo vkljub nizki ceni živine in dobrim letinam — tako ceno, da je škandal. Kadar se hočejo gospodje mesarji ali trgovci z moko iz konsumentov norčevati, pa znižajo ceno za 8 ali 12 vinarjev! Potem pa pravijo: Zdaj je pa meso ceneje. Potem se pa najdejo ljudje, ki hočejo ali mislijo, da se bo tujski promet pri nas — oživil. Ali časi so taki, da se odirati nihče rad ne da, v prihodnje se bo dal pa še manj! Ali bi ne bilo na mestu, ko bi mestna občina storila kak korak in vzela v zaščito konsumente, ki tvorijo kot volilci stranko?!

Na naslov onega, ki se ga to tiče. Dne 12. t. m. je bil na tukajšnji obrtno nadaljevalni šoli izključen iz razreda neki sodarski vajenec — in to brez posebnega vzroka. Gospod katehet si dovoli takšno oblast, ki presega vse meje. Sploh je v šoli pri njegovi uri vse prej na vrsti nego verouk. Dotični učenec je ostal po nujnem opravilu pol ure od njegovega pouka. Ko je prišel v šolo, je začel katehet vpiti nad njim, kot nad cestnim pobalinom in potem je še zahteval, naj ga učenec prosi odpuščanja. Ker se učenec ni hotel ponižati, ga je izključil iz šole za toliko časa, dokler ne pride prosit odpuščanja. Ali misli g. katehet, da bodo obrtni vajenci na kolenih pred njim klečali. Po njegovem mnenju kmalu že nihče kašljati ne bo smel. Nekoč je zagrozil, da bo naredil celemu razredu škandal. In čemu zahtevati od učencev poniževanje, ki ni naravno. Toliko v pojasnilo. Če ne bo boljše, povemo drugič še kaj. Gotovo je, da se s takimi manirami nič dobrega ne doseže.

— **Iz krogov trgovskih nastavljencev** se nas naproša, če ne bi mogla preložiti »Glasbena Matica« koncerta slavne švedske pevke Svaldströmove na osmo uro, ker so do tega časa večinoma vsi trgovski uslužbenci zadržani. Mnogi teh pa bi radi slišali njeno krasno petje, kar bi jim bilo v nasprotnem slučaju nemogoče, ker je večina njih do polu osmih v trgovinah. Obenem so naprošeni vsi gg. šefi, da pustijo tega dne svoje uslužbence že ob sedmih zvečer domov, (kajti v četrtek niso trgovine z delom tako zelo preobložene) da jim bo užitek tega lepega večera neskaljeno omogočen. Prosimo torej!

— **Pozor na starine.** Lansko leto se je govorilo, da so izkopali na nekem travniku blizu cerkve sv. Martina v Žirovnici nekaj starih uhanov in okostje iz starodavnih časov. Ljudje so mislili, da je to šala — toda v resnici se lahko vsak prepriča, ker ima te stvari g. F. Noč iz Most. Umestno bi bilo, da bi se za to pobrigalo muzejsko društvo. Na uhanih se baje nahaja letnica 1642.

— **Valborga Svärdström** v koncertu »Glasbene Matice« dne 19. februarja 1914 v dvorani hotela »Union ob pol 8. uri zvečer bo izvajala sledeči velezanimiv, izviren, poezije pol vzpored: 1. Délibes: Arija »Zvonček v gozdu« iz opere »Lakmé«. 2. a) A. F. Lindblad: En vardag — Pomladni dan. b) E. Grieg: Margaretlein — Marjetica. c) A. Järnefelt: Titania. č) E. Grieg: Killingsdans — Ples kozličkov. 3. a) Backer - Gröndahl: Björken berättar — Breza pripoveduje ... b) A. Neuport: Syng mej hjem — Ponesite me s pesmijo domov. c) Lange - Müller: Efteraar — V poznem poletju. č) A. F. Lindblad: Skjutsgossen på hemwägen — Mladi voznik na poti domov. 4. a) Söderman: Kung Heimer och Aslög — Kralj Heimer in Aslög. b) Petterson - Berger: Mor Britta — Mati Britta. c) Morsk fjänsang — Norveški spev na planinah iz repertoarja Jenny Lind. Cene prostorom: Sedeži po 5, 4, 3, 2 K. Stojišča po 1 K 40 v. za dijake in dijakinje deljeno po 60 v. Vstopnice so v predprodaji v trafiki gdč. Dolenčeve v Prešernovi ulici. Besedilo istotam po 20 v.

— **Za »Slavčev« zaključni venček,** ki se vrši v soboto 14. t. m. v mali dvorani »Narodnega doma«, se ni razposalo, kakor že objavljeno, nobenih vabil ter imajo pristop gojenke in gojenci plesnih vaj, člani društva in po njih vpeljani gostje. Ker so ti venčki splošno priljubljeni, vsled neprisiljene zabave, želimo, da tudi ta ne zaostane za drugimi ter da se ga vsi polnoštevilno udeleže.

— **»Sokol II.«** naznanja, da priredi v soboto 14. t. m. v gostilniških prostorih br. Kavčiča na Privozu zabavni večer s plesom za svoje člane. Začetek ob 8. uri, konec ob 2. po polnoči. Za zabavo in smeh bo v polni meri preskrbljeno, ker so društvu obljubili za ta slučaj sodelovanje priznani umetniki. Poleg tega pa čakajo udeležence še razna druga presenečenja, katerih seveda še ni mogoče izdati. Ker je to edini večer, ki ga priredi društvo v tem predpustu, pričakuje, da se članstvo mnogoštevilno odzove njegovemu vabilu in napolni prostore do zadnjega kotička. Gostje dobrodošli! Posebne vstopnine ni. Na zdar!

— **Reduta mask avstrijskega mornaričnega društva krajevne skupine Ljubljana.** Za to prireditev, ki se vrši dne 14. t. m. v veliki dvorani Grand hotela »Union« vlada veliko zanimanje in obeta postati ta večer vesela elitna veselica. Maskiranje ni obvezno, vendar so domino-kostumi in druge lepe maske dobrodošle. Gospodje so naprošeni, da pridejo v fraku in smokingu.

— **»Sokol v Štepanji vasi«** priredi dne 15. febr. t. l. pop. svojo predpustno veselico v vseh gostilniških prostorih pri br. Jos. Anžiču p. d. Soršu. Spored prireditve bo zelo raznovrsten in zabaven, ker se je odbor potrudil, da poda občinstvu res nekaj novega za Štepanjo vas. — 11 točk obsegajoč program bo izpolnil tamburaški zbor, pevski kvartet, komični nastopi znanega spevokomika Fr. pl. Sladoviča, burka »Brati ne zna«, deklamacija itd. Pri tej prireditvi bo prvič javno nastopil lastni društveni tamburaški zbor, ki se je s pridnostjo in vztrajnostjo že tekom 2 mesecev svojega obstoja izuril za svoj prvi javni nastop, kar gotovo ni bilo lahko, če pomislimo, da sestoji zbor iz samih domačinov, izmed katerih preje še noben ni znal nikakega godbenega inštrumenta. Pevski kvartet bo zapel več izbranih pesmij. Za domačine nekaj povzem novega pa bodo komični nastopi znanega hrv. slov. spevo- in muzikal. komika g. Fr. pl. Sladoviča, kateri bo s svojim izbornim zabavnim programom gotovo pripravil vsacega v dobro voljo. Burka »Brati ne zna«, v kateri bodo nastopili domači diletantje in deklamacija bosta izpolnili še ostali spored prireditve. Začetek sporeda, ki se bo izvajal nepretrgoma do konca, je točno ob 5. uri popoldne. Po končanem sporedu prosta zabava in ples. Domačini, pokažite svoje zaupanje delavnemu društvu in obiščite njegovo prireditev v obilnem številu. Našli boste ondi pošteno, prijateljsko družbo, ki vas bo sprejela med se kakor brate. Dobrodošli pa tudi vsi drugi znanci in prijatelji našega »Sokola«, ki nas obiščejo in tako dokažejo svoje simpatije prvemu in edinemu širitelju prosvete in napredka na naši strani — »Sokolu v Štepanji vasi«! Na zdar!

— **»Sokol« Moste pri Ljubljani** naznanja, da priredi svojo I. maškerado v nedeljo, dne 22. svečana v prostorih br. Gričarja (kavarna »Mali Slon«) v Udmatu. Pri maškeradi svira godba na lok. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 40 vin. za osebo. Dostojnim maskam je vstop prost. Moščani! Kdor se hoče v letošnjem predpustu še enkrat dobro zabavati, kdor hoče preživeti še nekaj veselih ur v prijazni družbi, ta naj se udeleži te prireditve. Garantiramo mu, da se ne bo dolgočasil. V nedeljo, dne 22. t. m. toraj vsi na Sokolovo maškerado v kavarni »Mali Slon«. Na zdar! (Podrobnosti še priobčimo).

— **Sokol v Št. Vidu nad Ljubljano.** Odbor šentvidskega Sokola je začel — kakor smo že zadnjič poročali — razpošiljati raznim rodoljubom pismene prošnje v svrho prispevkov za zgradbo ondotnega Sokolskega doma. Poznavajoč zlata srca naših požrtvovalnih rojakov, smo prepričani, da bodo te prošnje našle povsod rodovitna tla. Gotovo pa je, da se odbor Sokola ne more do vsacega Slovenca posebej obrniti pismenim potom. Zato prosimo tudi vse one rodoljube, ki morda pismene prošnje ne bodo prejeli, naj po svojih močeh prispevajo za »prvi kamen« Sokolskega doma šentvidskega! Saj denar, ki ga darujejo, ne bo izgubljen, ampak bo prinašal narodu stotere obresti. — Torej!

— **Umrli so v Ljubljani:** Marija Kosec, žena usnjarskega delavca, 75 let. — Stanko Šegatin, čevljarjev sin, 4 mesece. — Marija Selan, rejenka, 2 leti.

— **»Nagnenje srca,«** krasna indijska drama v 4 delih, ki se predvaja jutri v soboto v kinematografu »Ideal« in ki je uprizorjena od Cinestovarne, bode imela gotovo sijajen uspeh. Da je slika res mojstrsko uprizorjena, jamči nam že ime tovarne, ki je ista, ki je uprizorila »Quo vadis« in »Kleopatra«. — Danes se predvaja zadnji dan velezanimiva slika iz krvave in grozne vojne med Grki in Bolgari »S fotografičnim aparatom na bojišču«. Prihodnji torek »Brez domovine«, krasna ginljiva ljudska drama v 6. dejanjih. Poleg tega »Čigava je žena«, gluma v 2 dejanjih, v glavni vlogi Moric Prince.

Nova slovanska brivnica

Trst, ul. Belvedere št. 4.

Jurij Muljević.

Trst.

Kontrasti. V Trstu imajo Italijani neko podporno društvo, ki se imenuje »Previdenza«. Namen društva je podpirati siromašne ljudi brez razlike starosti. Društvo daje siromakom hrano in obleko in ob praznikih dobijo tudi razna darila. Meščani podpirajo društvo in tudi marsikateremu Slovencu je že bil poslan ček s prošnjo, naj bi daroval po svoji moči za »Providenzo«. Prepričan sem, da je prišla tedaj tudi marsikatera slovenska kronica v blagajno »Previdenze«. Pred kratkim je bil tudi velik ples za omenjeno društvo, ki je imel, kakor so pisali laški listi, prav lep materielen uspeh. Sedaj pa je izdala »Previdenza« razne razglednice, ki se razprodajajo v njeno korist. Vse to je lepo in dobro. Toda sedaj pride nekaj, o čemur sem hotel izpregovoriti. Po gostilnah in kavarnah lazijo neprestano zanemarjeni otroci in prodajajo razglednice »Previdenze«. Kako pridejo ti otroci do tega. Kdo jim to nalaga? Sem zares radoveden. Lepo je sicer, da pomagajo tudi otroci koristiti društvu, ki ima pač plemenit namen, vendar nikakor ne morem razumeti, da bi društvo pošiljalo otroke po gostilnah in kavarnah, in to celo v ponočnih urah, ko bi morala biti deca že davno v postelji. Pred par dnevi sem bil v slovenski kavarni na Aquedottu, v tisti kavarni, ki je bila demolirana od Lahov. Kakor že večkrat prej, tako je prišlo tudi ta večer par dečkov prodajat razglednice za »Previdenzo«, ni ko so obhodili vse mize, so odšli k vratom in se poslovili: »Porchi s'ciavi«. Tu imaš kulturo! Če že neče ali ne utegne poučiti »Previdenza« svoje razprodajalce, potem naj jih vsaj ne pošilja med ljudi, da je ne razkreditirajo. Previdenza« pa naj pomisli, da je dobro delo nasititi ne samo telesno, ampak tudi duševno lačne ljudi.

Meglena vremena. V Trstu imamo megleno vreme. V sredo zvečer je bila megla tako gosta, kakor že dolgo ne. Zaradi megle, morajo biti preskrbljene kočije z zvončkom.

Padla je v morje? V torek zvečer, okrog 7. ure in pol je zapazil eden izmed nočnih čuvajev, da je padel nekdo s pomola Sv. Karola v morje. Čuvaj je odhitel na konec pomola, kjer je zagledal v vodi žensko, ki se je že potapljala. Vendar se je posrečilo spretnemu čuvaju, da je zajel žensko ter jo spravil na suho. Nato jo je odnesel v bližnjo finančno čuvajnico, kjer so ji slekli premočeno obleko ter jo zavili v suknje. Poklican je bil zdravnik z zdravniške postaje, ki je ukazal prepeljati žensko v bolnišnico. — Pozneje se je izvedelo, da se imenuje ženska Olinda Franchi, stara 42 let, doma iz Milana. Prišla je v Trst pred par dnevi, da obišče prijateljico, katera ji je obljubila, da ji najde delo. A tu je izvedela Franchi, da je odšla njena prijateljica pred kratkim v Ameriko. Ostala je tu sama, tuja. Izprehajala se je po pomolu in padla je v morje, ker se je izpodteknila na vrvi. Zaenkrat je preskrbljena.

Ogenj na parniku »Salzburg«. V torek okrog poldneva je izbruhnil ogenj na parniku »Salzburg«, ki se nahaja v prosti luki in ki je bil namenjen v kratkem v Odeso. Parnik je bil naložen s predivom, vendar pa se k sreči ni razširil ogenj na predivo, ki se je nahajalo v spodnjih prostorih. Gasilci so napeli vse sile, da bi omejili požar in to se jim je tudi posrečilo. Ogenj je bil zadušen okrog 5. ure pop.

Plesni venček priredi pevsko društvo »Trst« v spodnji dvorani v Narodnem domu v soboto, dne 14. februarja t. l. ob 8 in pol zvečer. Plesali se bodo med drugimi plesi tudi vijolični in kotiljon valček. Vstopnina znaša za moške 1 K, za dame 50 st. Člani in dijaki plačajo polovico. Dostojnim maskam je vstop dovoljen. K obilni udeležbi vabi odbor.

Na I. rednem občnem zboru I. tržaške slovanske godbe v Trstu si je društvo izvolilo za leto 1914 sledeči odbor, kateri se je na prvi odborovi seji konstituiral tako-le: Predsednik: Anton Zidarič; podpredsednik: Bizjak Leopold; tajnik: Pregarc Rudolf; I. blagajnik: Ortoljo Fran in Josip Furlan II. blagajnik, Hvalič Anton, gospodar: Tence Lovro, nadzornik godbenih vaj. Pregledovalci računov: Slama Alfred in Furlan Mihael. Društvo šteje 30 dobro izvežbanih članov godcev. V minulem letu izkazuje društvena bilanca dohodkov K 4922.70, stroškov pa K 4891.12; prebitek torej 31

K 40 v. Denarni promet K 9.813.83. Vrednost društvenga inventarja znaša K 1350.40. Godba je v preteče nem letu nastopila na raznih narodnih prireditvah in drugih zabavah 53krat. Zato se tudi letos nadeja vsestranske podpore in naročil od cenjenih starih in novih naročnikov. Vsa pisma in naročila pošiljati je na naslov: Anton Zidarič, predsednik I. tržaške slovanske godbe v Trstu, ul. S. Marka, štev. 19., gostilna »Pri treh rožah«, Trst. Društvo ima svoje godbene redne vaje vsako sredo in soboto od 8. ure do 10. ure zvečer. Vsi, oni, ki želijo se učiti glasbe, so tem potom vabljeni, da se zglasijo v omenjenih dneh in urah. Plačuje se tedensko 1 K. Učenci po dogovoru. Izvežbani godci dobrodošli. Godbo poučuje kapelnik gosp. Ferdo Majcen, poučuje se tudi glasbo na lok.

O zamorcu. Da naš namen glede C. M .podružnic v Trstu ni bil slab, še manj pa zloben, to smo že zadnjič konštatirali. Tudi se nam ne more očitati, da bi mi naperili one vrstice proti kaki osebi, še manj proti instituciji kakor so C. M. podružnice. Naš namen torej ni bil slab; če se je pa sedaj speljalo vso stvar na spolzko pot — ni naša krivda. **Mi smo ponatisnili one vrstice po »Braniku« z dobrim namenom, da pospešimo delovanje v prid C. M. D., to izpričuje naša notica pod prvo notico o tržaških podružnicah, ki govori o prodajanju slovenskih C. M. užigalic v Trstu.** Da pa je sedaj nekdo — ne uredništvo — lopnil v »Edinosti« vsled tega po »Dnevu«, to je dalo vsej stvari ostrejšo ost. Skrivati se za podružnico — oseba ni podružnica — to je dobrodošla stvar; priličen mu je bil tudi C. M. ples, na katerega ni imela naša notica nikakega slabega vpliva; še bolj dobrodošel mu je bil pa boj proti »Dnevu«, ko je zapel znano tržaško pesem: **Izrabljanje hujskanja proti »Dnevu«.** Da nismo imeli ničesar proti nikaki osebi, izpričuje že dejstvo, da nismo izrabili tega, da prejšnji blagajnik že na dveh občnih zborih ni dobil absolutorija takoj; še manj resnična je pa trditev, da rujemo proti institucijam, to izpričuje naš molk glede gorenjega dejstva, ker je bila dotična oseba odstranjena od blagajništva. Konštatiramo še, da se s tem nismo mislili pečati in nam ni ljubo, da smo se morali sedaj. Zamorec naj ne vrta, ker mi nismo imeli namena se z njim pečati.

Slavno upravništvo »Dan« Ljubljana. C. kr. poštni in brzojavni urad v Bazovici. Štev. 25. Na podlagi tiskovnega zakona od 17. XII. 1862 d. p. l. št. 6 in od 9. VII. 1894 d. p. l. št. 161 § 10 preklicati članek z napisom »Na naslov c. kr. poštnega ravnateljstva v Trstu« objavljen v dnevniku »Dan« od 9. svečana 1914 v istem listu po dnevu vzročitve izhajajočem sledečem dnevu računajoč. 1.) Ni res da se nahaja tukajšnji poštni urad v globočini pod cesto in da izvira voda iz pod praga. Res pa je, da omenjeni urad na primernem prostoru in meseca januarja ni izvirala nobena voda izpod omenjenega praga. 2.) Ni res da c. kr. poštno ravnateljstvo zanemarja nastavljence omenjenega urada in jih pusti v vlažnih sobah uradovati. Res pa je da je vsa zadeva ležeča na poštarici in da lahko odpove stanovanje ob vsakem času in objednem obvestiti zgoraj navedeno ravnateljstvo. Bazovica, dne 10. II. 1914. (Poštni pečat Bazovica, podpis nečitljiv.)

Umor inženirja v tržaškem Stabilimentu.

Že mnogokrat je pisal »Dan« o šikaniranju delavcev po tržaških tovarnah od strani delovodij in ravnateljev. Pred nekoliko dnevi smo poročali, da je bil odpuščen z dela neki delavec v ladjedelnice San Marco pri Miljah, vsled česar se je delavec maščeval nad delovodjo in ga pobil z železnim drogom, da so ga prepeljali nezavestnega v tržaško bolnišnico. Včeraj zjutraj, nekoliko po 7. uri se je zgodil zopet tragičen slučaj v tovarni »Stabilimento technico triestino«. Kakor navadno, so prišli delavci na delo ob 7. uri zjutraj in med njimi se je nahajal tudi Zanier Marij, rojen leta 1880. v Trstu in stanujoč v ulici Scuole Nuova, št. 15. Toda, ko se je hotel lotiti Zanier dela, ga je delovodja Zaffero ustavil ter mu pokazal vrata. Zanier je bil namreč prejšnji dan odpuščen z dela za en teden in to iz čisto malenkostnega vzroka. Zanier pa je ni hotel oditi domov, vsled česar je nastal med njim in delovodjo prepir. Slučajno pa je prišel v 1. oddelek nadinženir Ivan Pichler, star 36 let, neoženjen, iz Dunaja. O Pichlerju smo že imeli priliko poročati lansko leto, ko je bilo vse delavstvo stabilimenta izprto nad mesec dni in to po največji krivdi Pichlerja samega. — Pichler je prišel tedaj k prepirajočima se in je povprašal, kaj je. Delovodja je povedal Pichlerju, da mora Zanier iz tovarne, ker ga je izpri za en teden. Pichler pa nikakor, da bi pomilostil (!) delavca, ampak je potrdil, da mora izprti takoj na cesto. To je pa Zanierja sino razžalostilo in raztogotilo. V velikem razburjenju vsled tega šikaniranja je potegnil iz žepa revover in je izprožil dva strela na Pichlerja, en strel pa na delovodjo Zaffera. Oba sta se zgrudila. Pichlerja so odnesli takoj na ravnateljstvo, od kjer so poklicali zdravnika, ki je ukazal prepeljati Pichlerja takoj v bolnišnico. V bolnišnici oziroma že med potjo je Pichler izdihnil. Ena krogla ga je zadela v prsi, druga v zaledje. Delovodja je ranjen v levo roko, a ne nevarno. Zanier je zbežal.

Vtis umora med delavstvom.

Pichlerjeva železna roka je vladala nad delavstvom s tiranskim nasiljem. Ing. Pichler je bil baje prej uslužben nekje na Nemškem, a je bil odslovljen ravno zaradi svojega krutega nastopa proti delavstvu. V tržaškem »Stabilimentu« je povsod protežiral Nemce, zato je tudi med domačim tržaškim delavstvom rastlo vedno večje nezadovoljstvo proti njemu. Že pred par tedni ga je hotel neki odslovljeni delavec napasti v tramvaju, a je napadu srečno ušel. — Pichler je postopal z delavci kakor s kakimi sužnji in ravno to je vsakega delavca bolelo; v notranjosti vseh delavcev, starih, že onemoglih, kakor mladih, je tlela iskra sovraštva. Delavci so ga splošno nazivali **»hudodelnik«**. Za to torej ni čuda, da je v »Stabilimentu« zavladalo med delavci, ko so čuli o umoru, nepopisno presenečenje. Ustavilo se je takoj vse delo. Tupatam so se začuli vzkliki, katerih ne moremo zapisati. Delavstvo je nemo zrlo pred se, ne vedoč, kaj naj počne. — **Ko se je** delavcem ob 9. uri dopoldne naznanilo, da je delo za danes suspendirano, so vsi mirno in dostojno odšli na svoje domove.

Morilec še ni prijet.

Po činu se je morilec Zanier urno oddaljil iz pisarne inženirja Pichlerja in neovirano utekel iz »Stabilimenta«. Delovodja Zaffero, ki je bil samo ranjen, sedaj izjavlja, da je bil umor dejanje nekaj minut. Med inženirjem in morilcem ni bil nikak pogovor.

Pozno zvečer še ni bilo v Trstu slišati, da bi policija ubežnega Zanierja prijela.

Pichlerjev pogreb.

Pogreb se vrši jutri. Tovarna ostane tudi jutri in mogoče celo v soboto zaprta, nakar dospe nov ravnatelj.

„Šerlok-Holmesi".

Ljubljanska zgodba.

Na sledu za novimi pariškimi večeri.

Spehan in skoraj brez sape je planil detektiv Slepič v komisarjevo sobo. »Gospod komisar,« je rekel, »velikansko razkritje! Novi pariški večeri.«

»Na Poljanah ali v Kravji dolini?« je vprašal komisar nemirno.

»Niti na Poljanah, niti v Kravji dolini,« je odgovoril detektiv, ko je prišel k prvi sapi. »Čisto drugod, drugod, sredi mesta, v najbolj oživljeni ulici ...«

»Kaj vraga,« je dejal komisar, »pa ne da bi bile zraven zopet kake visoke uradne osebe, kakor zadnjič. Ali imate kaj imen?« je vprašal tiho.

»Imam, imam, doslej samo dame ...« je rekel detektiv.

»Kaj. Dame, dame! Povejte hitro!« je prosil komisar.

Detektiv se je sklonil in povedal tiho dvoje prav lepih imen.

Komisar se je sladko zasmejal.

»Kaj, ti dve! Vraga! Saj ju poznam.«

Detektiv si je oddahnil.

»Pojdite, še danes se o vsem prepričamo.«

— — — — — — — — — — —

Detektivi na delu.

Promenada v Schellenburgovi ulici se konča okolu 8. ure zvečer. To je za Ljubljano važna stvar. Do takrat imajo detektivi s »sumljivimi osebami« dovolj posla. Drugod ljudje ne hodijo tako zgodaj spat, kakor v Ljubljani, zato ima policija po noči več dela.

Tisto noč je bilo vse pripravljeno. Policijski aparat je bil na nogah. Natančno je bilo določeno, kod bo prodirala ta ali ona četa. Tudi pes je bil pripravljen. Komisar je splezal na streho na nasprotni strani ulice, detektiv je bil poleg njega.

»Glejte,« je pravil detektiv, »ura je osem preč in luč še vedno gori.«

»To je sumljivo,« je rekel komisar.

»Treba je vedeti, da to ni privatno stanovanje, ampak pisarna.«

»Tem bolj sumljivo ...«

»Dohodi so tudi od nasprotne strani.«

»Saj to je najbolj sumljivo ...«

»Ali kaj vidite?«

»Nič,« je rekel komisar.

»Dve gospodični.«

»Da ...«

»Dve senci.«

»Da.«

»Zdaj se gibljeti.«

»Da.«

»To so priprave. Drugi šele pridejo.«

Čakala sta dolgo. Komisarja je zeblo.

»Glejte: ena piše, druga čita.«

»To je sumljivo.«

»Tudi postelje je videti.«

»To je zelo sumljivo.«

»In več stolov.«

»To je najbolj sumljivo ...«

Ure so potekale. Nazadnje je luč ugasnila.

»Zdaj bo začetek ...«

Nikakega znamenja ni bilo. Zlezla sta izpod strehe. Komisar je poklical stražo in jo vprašal po sumljivih ljudeh. Straža ni videla nikogar, razven par ljudi, ki so šli iz kavarne.

Ob ranem jutru.

Zgodaj zjutraj, ko so vabili prvi ljubljanski zvonovi stare ženice iz njih toplih postelj, je šel komisar na okrog. Zapazil je enega detektiva, ki se je bil vjel v električne žice. V svoji veliki vnemi je revež plezal po žicah navzgor, da bi bil pogledal skozi okno in se je pri tem zapletel med žice. Bil je kakor obešen. Ko ga je komisar potegnil, je padel kakor mrtev na tla. Na drugi strani hiše je našel komisar drugega detektiva, ki se je vjel v drogove na hodniku. Čakal je tam nočnih gostov in ker jih ni bilo, je obtičal.

Ko se je komisar vrnil pod streho, je videl, da je njegovemu detektivu zrastel zelo dolg nos — od samega mraza. Na koncu je bil rdeč in ves ozebljen. Ovil je okoli njega veliko ruto, pa ni nič pomagalo.

»Vrnimo se, nismo zadeli pravi dan,« je rekel komisar, »ali pa smo šli par hiš predaleč ...«

In se je jezno ozrl na temna okna, za katerimi sta gospodični spali mirno spanje in sanjali rajske sanje — ne vedoč, da iščejo okoli njih ljubljanski Šerlok Holmesi novih pariških večerov. Kdo ve, če se je njima sanjalo o njih?

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

GORIŠKI DEŽELNI ZBOR.

(Telefonsko poročilo našega posebnega poročevalca).

Gorica, 12. februarja. **Poročila v današnji seji deželnega zbora so se odkazala posameznim odsekom v rešitev. Do dalj**še debate je prišlo **glede § 14. cestnega policijskega reda, nakar je bil zakon sprejet v drugem in tretjem branju. Predlog glede § 15. in 16. deželnega volilnega reda je odkazan pravnemu odseku.**

Podanih je bilo več interpelacij, tako interpelacija deželnega poslanca dr. Podgornika radi zavlačevanja preložitve državne ceste med Kobaridom in Srpenico in radi mostu čez »Suhi potok«.

Poslanec Dominko je podal dve interpelaciji o samovoljnem postopanju komisarja Casapicole. Poslanec Mikuš interpelacijo o ustanovitvi pol. blagajne v Tolminu. Podana je bila tudi interpelacija glede poslopja slovenske gimnazije, ki je čisto podrto, med tem, ko je že nemška gimnazija z vsem preskrbljena. Poslanec Mikuš se je obrnil na zbornično predsedstvo, da naj se poskrbi za to, da ne bodo prihajala v »Piccolo« popolnoma potvorjena dejstva iz deželnega zbora, kakor se je to zgodilo radi sramotne hiše v Tolminu, proti kateri je poslanec Mikuš govoril, v »Piccolu« je bilo pa pisano, kakor da bi bil govoril za njo. Predsednik je obljubil, da se bo prihodnjič na to pazilo. (Natančnejše poročilo jutri).

DEMONSTRACIJE BREZPOSELNIH.

Dunaj, 12. februarja. **Danes je prišlo tu do demonstracij brezposelnih delavcev. Demonstracije so se čisto mirno vršile.**

Lvov, 12. februarja. **Tu so zavzele demonstracije brezposelnih delavcev velike dimenzije. Primerilo se je tudi več prav neprijetnih slučajev — več prodajalen je bilo oropanih — ki se dajo razlagati le z ondotnimi razmerami. Danes zvečer je prišlo do novih demonstracij. Vmes je posegla policija, katero so pa demonstranti začeli obmetavati s kamenjem; 15 policistov je bilo ranjenih, 120 ljudi aretiranih.**

K namestniku in deželnemu maršalu se je podala deputacija brezposelnih, ki je zahtevala, da se v najkrajšem času odpomore neznosnemu položaju. Namestnik in maršal sta obljubila hitro pomoč, zatrjujoč, da se v najkrajšem času pričnejo nova regulacijska in cestna dela.

Za jutrišnji dan so pripravljene vse varnostne odredbe in je pripravljeno tudi vojaštvo. (Kruha niso pripravili.)

BALKANSKI DRŽAVNIKI

Belgrad, 12. februarja. **Včeraj zvečer sta dospela preko Budimpešte v Belgrad Pašič in Venizelos. Venizelos je bil danes sprejet pri kralju v avdijenci. Zvečer je odpotoval. Pred odhodom je izjavil, da je zelo zadovoljen s svojimi uspehi evropskega potovanja, posebno pa z uspehi v Petrogradu, Bukareštu in Belgradu.**

LEPE RAZMERE. ŠTIRJE VOJAKI NA RUMUNSKO-BOLGARSKI MEJI USTRELJENI.

Sofija, 12. februarja. **Iz Ruščuka se poroča, da so bili včeraj pri vasi Kemanlar ustreljeni 4 rumunski jezdeci od bolgarske obmejne straže. Rumunski jezdeci so namreč preganjali bolgarske kmete iz Dobrudže. Ti so bežali čez mejo na Bolgarsko; jezdeci za njimi in ko jih je bolgarska straža pozvala, da se umaknejo, so začeli streljati, nakar so tudi bolgarski vojaki prijeli za puške in vsi štirje Rumuni so se kmalu valjali v lastni krvi po tleh, s čemur je bilo njihovi krvoločnosti zadoščeno. Celi slučaj pomenja, da morajo prokleto čedne razmere vladati v onih krajih Bolgarije, ki jo je Rumunija zasedla. Rumunski vojaki na konjih preganjajo kmete.**

PRESTOLONASLEDNIK JURIJ.

Belgrad, 12. februarja. **Danes je dospel v Belgrad grški prestolonaslednik Jurij in bil sprejet z velikimi častmi.**

NOROST.

London, 12. februarja. Carnegijeva biblioteka v Rofili je zgorela; **zažgale so sufragetke.** (Namesto da bi delale, pa požigajo.)

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej: zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Radi drugega podjetja prodam krojaško obrt v Ljubljani, z vsem inventarjem za 1200 K, za 600 K lahko eno leto počakam. Naslov v »Prvi anončni pisarni«. 1493-15

Kupi se pes ali psica za čuvanje. Ponudbe z ceno, velikost in starost na Fr Hajduh, Sv. Jakob, p. Dol pri Ljubljani. 1589-2

Golša

bzgavke, debel vrat (Blähund Satthals) se odstranijo hitro z največjim uspehom z Sv. Jurija golšnim balzamom kozarec K 4. Sijajna zahvalna pisma.

Regina Laboratorium

Karl Remmel,

Landshut štev. 837, Bavarsko.

Kredit

Vsled zboljšanja na denarnem trgu.

Vsakovrstna posojila, kakor tudi zjedinjenje starih dolgov v eno ceneno posojilo za vse solventne osebe brez izjeme, zlasti definitivne nastavljence. Pogoji nad vse ugodni. Osebni kredit brez življenske police od 3 mesecev do 30 let. Police do 70. leta tudi za odkionjene. Prenotacije tudi na drugo mesto. Velika hipotečna posojila. Prošnje pismeno, priložiti je 30 vin. v znamkah. Za usmene rešitve uradne ure od 1/2 12. do 1/2 1.

KREDITNA PISARNA, Ljubljana, Elizabetna cesta štev. 4.

Rojan štev. 2. Rojan štev. 2.

Franjo Sluga,

trgovina jestvin in kolonijalnega blaga

Trst — Rojan štev. 2.

se priporoča svojim cenj. odjemalcem. — Voditelj Zvonko Požar.

Rojan štev. 2. Rojan štev. 2.

Zanesljiva semena razpošilja

Jindřich Vaněk

glavna zaloga semen, Praga, „Pri zlati goski".

: Slovenski ceniki na zahtevo brezplačno. :

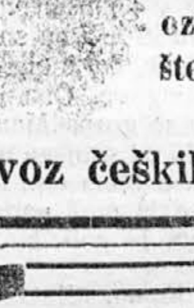

Kdor pošlje najmanj 40 naslovov zemljiških posestnikov, učiteljev ali posestnikov vrtov z natančno označbo kraja in zadnje pošte, dobi franko in gratis zanesljiv vremenokaz.

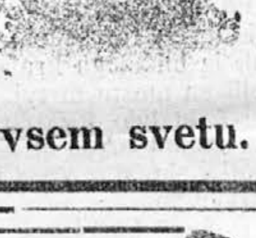

Izvoz čeških semenskih žit po vsem svetu.

Radi prešle sezije

se razprodaja vsa zimska in jesenska konfekcija pod polovično ceno; zlasti klobuki in čepice po zelo znižanih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.

Telephon 132.